

207

Χρεωστική ομολογία*φ. 51α'*

† .αφε' ήμέρα γ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος η'. Στατήρης ὁ Κιοῦρχος ἀπὸ χωρίον τῶν Καρουσάδων, σωματικῶς παρὼν ὥμο / ² λόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι χρεωστεῖ τοῦ μισέρ Ρίτζου Δεαλταβῆλα ὑπέρπυρα στ' καὶ ἀσπρα ἔνα διὰ γέννημα / ³ σμιγὸν ὃποὺ ἤγόρασεν ἀπ' αὐτὸν καὶ ὑπόσχεται νὰ τοῦ τὰ δώσῃ διὰ ὅλον τὸν ἐρχάμενον Αὔγου / ⁴ στον τοῦ νῦν ἔτους. 'Υπὸ μαρτυρίας κὺρος Θεοδώρου Βοντιτζιάνου καὶ κύρος Λεοντῆ Κατζαροῦ. / ⁵ πατα φιλίπτου κατοικερι νοταρίου*.

208

Διαθήκη

† .αφε' ήμέρα ε' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος η'. Κύρος Δημήτριος. 'Ἐγὼ ούν ὁ εἰρημένος Δημήτριος ὁ Γουναρόπουλος ὅνπερ / ² κατοικῶ εἰς τὸ χωρίον τῶν Ἀγιοδούλων, περιασθενής εἰμί, χάριτι Θεοῦ τὸν νοῦν καὶ / ³ λαλιὰ σῶν ἔχων, φοβηθεὶς τὸν ἄδηλον θάνατον ποιῶ διαθήκην. 'Ἐν α' τὴν / ⁴ ψυχὴν μου ἀνατίθημι εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς συγχώρησιν, ἦς / ⁵ δέομαι καὶ ἐγὼ τυχεῖν, εἴθ' οὕτως, ὅμολογῷ ὅτι ὑπάνδρευσα τὴν θυγατέραν / ⁶ μου τὴν Βαρβάρα ἐξώπροικην καὶ ἔταξά της εἰς προῖκαν ληγάτου ἐν α' στρῶμα / ⁷ βαμπακερνὸν γεμάτο μαλλίν, σεντόνιν ἔνα, μαξιλάρια β' μὲ τὰ ἐνδύματά τους, / ⁸ σαγὶν ἔνα καινούριον, βουστάνια β', ἐμπόλιες ε', φακεόλια β', ἀμπέ / ⁹ λια εἰς τὸ Λευχοράκι τζαπίων ἐπτὰ σὺν τὰ τέλος του. 'Ακο<μή> τὸ μερδικόν μου ἀπὸ / ¹⁰ τὴν φυτειὰν ὃποὺ εἶχα ἐπικοίνως μὲ τὸν Εύρετὸν τὸν Φλέκαρην σὺν τὰ τὸ χερσοτό / ¹¹ πιν. 'Ακομὴ ἔναν κομμά(τι) χωράφιν εἰς τὸν Λίρον εἰς τοὺς Κυπριανάδες. 'Α / ¹² κομὴ ἔτερον κομμά(τι) χωράφιν εἰς τὸν Μαυροφακεόλι καὶ ἐλές τρεῖς μετὰ / ¹³ τὸ τέλος τους, φοράδα μία μὲ πουλάρι, βοῦν ἔνα, λάγελάδα μία, πρόβατα εἶκοσι. / ¹⁴ "Ολα τὰ ἄνωθεν ὅμολογῷ ἐγὼ δ' ἄνωθεν Δημήτριος ὅτι τῆς τὰ ἔδωσα καὶ μίαν ἀγελάδα / ¹⁵ ἡ καλόγρια. 'Ακομὴ χρεωστῷ της λειψοπροικίαν ἀρκλὶν ἔνα ὑπερπύρων δ' καὶ / ¹⁶ κακάβιν ἔνα καὶ τὴν κούπαν ὃποὺ ἔχω σημάδι εἰς τὸν καλόγερον τὸν / ¹⁷ Σέμικον, διγγιές β', ἥγοῦν δύο καὶ οὐχὶ ἄλλον. 'Ακομὴ καδίν ἔνα καὶ βου / ¹⁸ τζίν ἔνα ὅποια τῆς τὰ ἔδωσα. 'Ακομὴ θέλω καὶ ὁρίζω ὅτι ἀποτύχοντές μου / ¹⁹ νὰ ἔνι ἡ συμβία μου ἡ Φιλίππα κυρά καὶ οἰκοκυρά ἀντὶ τὰ ἐμένα ἀπάνω / ²⁰ εἰς τὰ παιδία μου

* Η υπογραφή είναι γραμμένη πιθανόν με διαφορετικό χέρι, μοιάζει με αυτόγραφη.

καὶ εἰς τὰ πράγματά μου ἔως τέλους ζωῆς της καὶ ἀπὸ / ²¹ τύχοντές της νὰ σφάζουν ἔνα βοῦν νὰ τὴν μνημονεύσουν καὶ ψωμί, / ²² κρασὶν καὶ ἐλάδιν τὸ ἀρκετὸν καὶ ἀν πολλάκις οὐδὲν ὁμοφωνήσῃ νὰ / ²³ σταθῇ μὲ κανέναν νὰ τῆς δώσουν ἀπὸ τὸ ἔχυτὸν κατὰ τὴν μεριάν τῆς / ²⁴ στράτας ἔως νὰ ἀναπαύεται καὶ νὰ τῆς δίδουν τὸ κατ' ἔτος σιτάρι μόδια β' / ²⁵ καὶ ἔτερον σμιγὸν μόδια β', κρασὶν μέτρα δκτώ, ἐλάδιν λίτρες τρεῖς καὶ / ²⁶ λινάριν δεμάτια δκτώ καὶ ἀς <σ>τέκη μὲ ὅποιον θέλει. Ἐκομὴ θέλω / ²⁷ καὶ δρίζω ὅτι ὁ υἱός μου ὁ Ἀναστάσης νὰ ἔχῃ ἀποτύχοντές μου τὰ δσπὶ / ²⁸ τιά μου τὰ παλαιὰ σὺν τὰ τὰ ἔχυτὰ δλα ἔως δξω, παρὲξ τὸ κελλάρι ὁ / ²⁹ ποὺ ἔχω τὰ κρασιὰ καὶ τὸ δσπίτιον τὸ καινούριον νὰ εἶναι τοῦ Σταμάτη // φ. 51β' / ³⁰ τοῦ υἱοῦ μου, σωζομέν(ου) νὰ τὸ τελειώσουν οἱ δύο ἀπὸ τὴν μέσην τους, σω<ζο>μέν(ου) νὰ / ³¹ κάμη ὁ Σταμάτ(ης) τὴν πόρτ(αν) τοῦ κελλαρίου ἀπὸ τὴν ἀπάνω μεριάν. Ἐκομὴ ὅπό / ³² ταν δυνηθῇ ὁ Σταμάτης νὰ κάμη ἔχυτὸν εἰς τὸ δσπίτιον τὸ καινούριον ἀπὸ / ³³ τὸ κάτω μέρος ἀς τὸ κάμη, τὰ δὲ περιαύλια καὶ ἐμπασοεβγασίδια νὰ μη / ³⁴ δὲν ἔχουν ἔξουσίαν νὰ κάμουν δσπίτια, μόνον νὰ εἶναι διὰ τὰ δύο μέρη / ³⁵ ἀδειανὰ διὰ τὲς δουλειές τους καὶ ὁ ἀπάνω κῆπος νὰ ἔνι τοῦ Σταμάτη / ³⁶ καὶ νὰ ἔχῃ τὸ διάβα του ἀπὸ πάνω καὶ ὁ κάτω κῆπος τοῦ Ἀναστάση καὶ νὰ ἔ / ³⁷ χῃ τὸ διάβα ἀπὸ κάτω καὶ τὴν μεσινὴν φράκτην νὰ τὴν κάμνουν / ³⁸ πάντοτε τὰ δύο μέρη καὶ τὰ τέλη μου οἱ δύο. Ἐκομὴ ἀφήνω διὰ τὴν ψυ / ³⁹ χήν μου τοῦ ἐγγόνου μου τοῦ Ἀνδρέα τὸ [[χωράφιν μου]] λάμπελι μου σὺν τὰ τὸ χερσοτόπι ἀπὸ κάτω τὴν βρύσην, / ⁴⁰ παρὲξ τὲς κεντρωμάδες, μόνον ἔναν κέντρωμα νὰ ἔνι τοῦ ἄνωθεν Ἀν / ⁴¹ δρέα. Εἰς δὲ τὰ ἐναπολειφθέντα μοι πράγματα κινητά, ἀκίνητα καὶ / ⁴² αὐτοκίνητα, νὰ τὰ ἔχουν οἱ δύο μου υἱοὶ ἐξ ἵσου καὶ τὴν εὐχήν / ⁴³ μου. Καὶ οὕτως ἐδιεταξάμην. Ἡ γὰρ παροῦσα μου διαθήκη βούλομαι / ⁴⁴ τοῦ ἔχειν τὸ ισχυρὸν καὶ βέβαιον κατὰ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ ἔξης. / ⁴⁵ Υπὸ μαρτυρίας παπὰ κὺρο Σταματ(ίου) Ἀγγελέτου καὶ κύρο Θεοδώρου Χαλιβούρη / ⁴⁶ καὶ κύρο Ιωαννούλη Προβατᾶ.

209

Πώληση

† .αφε' ἡμέρᾳ ε' τοῦ Μαρτίου μηνὸς ἴνδικτιῶνος η'. Κύρο Θεόδωρος ὁ Χαλιβούρης ἀπὸ χωρίον τῶν / ² Νυμφῶν σωματικῶς παρὼν ὡμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι ἐπώλησεν καὶ σω / ³ ματικῶς διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου ἐπαρέδωσεν πρὸς τὸν παρόντα κύρο / ⁴ Δημήτριον τὸν Γουναρόπουλον ἀπὸ χωρίον τῶν Ἀγιοδούλων καὶ δι' αὐτοῦ / ⁵ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς / ⁶ τὸν αἰῶνα τὸν ἄπαντα, δλον του τὸ χωράφιον ὃποὺ ἔχει εἰς τὴν περιοχὴν / ⁷ χωρίου τῶν Ἀγιοδούλων, λεγάμενον εἰς τοὺς Ἀγουνους, πλησίον χωρα / ⁸ φίου τοῦ ἄνωθεν κύρο Δημητρίου, πλησίον χωραφίου Κατερίνης τοῦ Γουνα / ⁹ ρόπουλου,

